

ՄԻՈՆ

հԳ. ՏԱՐԻ-ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

ԿՐՕՆԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ
ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ ԵՐՈՒՍԱԿԵՄԻ ՀԱՅ ՊԱՏՐԻԱՐԿՈՒԹԵԱՆ

SION

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARMENIAN PATRIARCHATE, JERUSALEM
A BEMONTHLY OF RELIGION, LITERATURE AND PHILOLOGY

vol. 43

no. 1-2

1969

Յունուար-Փետրուար

Թիւ 1-2

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԺ ԴՕՐ ԺՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

ԲԵԹՂԵՀԷՄԻ ՍՈՒՐԲ ԱՅՐԷՆ

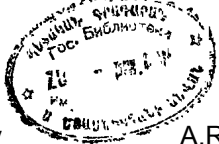
ԺՈՂՈՎՈՒՐԻ ՀԱՅՈՑ ՈՐ ՅԵՐՈՒՍԱԿԵՄ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Ծննդեան այս հրաշապատում գիշերուան մէջ, նորէն կը լսուի հրեշտակներու բերնով աշխարհին տրուած երկնային հաւաստիքը՝ «յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Մանուկը որ այսօր վերստին կը ծնի մեր հոգիներուն մէջ, խորհուրդն ու մարմնաւորութիւնն է խաղաղութեան եւ սիրոյ: Խաղաղութիւնը ըզմանքն ու կարօտն է եղած դարերով մարդկութեան, կեանքի խռովայոյց եւ արիւնոտ ծփանքներուն դիմաց: Այսօր, քաղաքակիրթ կոչուած մեր դարուն, խաղաղութիւնը ամենէն սուր, բայց քաղցրագին ազազակն է նորէն, միլիոններու հոգիէն բարձրացող:

Մեր Տիրոջ Ծննդեան նախօրեակին, տէրերու եւ գերիներու այդ օրերու աշխարհին մէջ, երբ խաղաղութիւնն ու սէրը երազներ իսկ չէին մարդոց հոգիներուն, երբ տառապանք, քրտիմք եւ արիւն իրարու կու գային, կազմելու անկարելի կեանքն անիրաւած մարդերուն, չկար աւելի քաղցր սփոփանք՝ քան խաղաղութեան ձայնը, որ պիտի գար մեղմելու մոռյալ մարդոց սիրտերուն:

190-98

19380աճ

Աշխարհը միշտ հերոսի եւ սուրբի լուսապսակներով պատուեր է խաղաղութեան առաքելները: Անոնք մեր օրերու քառով կոչուին հաշտարար, եղբայրութեան քառով կամ առաքինութեանց ասպետ, մարդեր են, որոնք կը ջանան մեղմելու մեր ներքին բռնկումները, յիշեն ու անհասկացողութիւնները, որոնք գմեզ իրարու դէմ կը գինեն: Այսպիսիներուն է որ կ'ակնարկէ մարգարէն անտարակոյս, երբ կ'ըսէ. *«Իբրեւ զի գեղեցիկ են ի վերայ լեռանց ոտք աւետարանչի, համբաւուն խաղաղութեան»*: Ուրախալի է հաստատել, թէ անսովոր համեմատութեամբ հետգհետէ կ'անի թիւր անոնց՝ որոնց մէջ կ'ապրի խաղաղութեամբ ի թագաւորութեան մը երազը: Մեր ժամանակներու նշանն է այս եւ աննշան չէ սփոփանքը գործ անիկա կու տայ սիրտերուն, նոյնիսկ եթէ դարեր յետոյ, «յերկիր խաղաղութիւն եւ ի մարդիկ հաճութիւն»ը տակաւին բարձրութեանց մէջ օրօրուող եթերային աւազ մը թուի, ու չըլլայ իջած աշխարհի վրայ:

Յիսուսի Ծնունդը սրտառուչ դրուագ մը չէ միայն, այլ սկիզբը նոր կարգի մը՝ մարդկային կեանքի մէջ: Աստուածայայտնութեան խորհուրդը թեւաւոր վերելով կը հանէ գմեզ երկրէն դէպի երկինք, հանդիսատես ընելու մարմնով երեւցող Աստուծոյ գորութեանը, որ յաւիտեակամ է: Արդարութիւն, ազատութիւն եւ սէր այլեւս լոկ բառեր չեն, այլ շարժում ու գործօն գորութիւններ: Մարդ կրնայ մնալ նոյն կաւէ կանթեղը, հոգազանգուն իրականութեամբ, թշուառութեամբ ու վշտով առի, բայց յայտնի բերկրանքովը յաւէտ շոգափայլ:

Բեթղեհէմի մտորին քով, ի լուր հրեշտակներու երգին, մենք կը նայինք հեռուն, բացուող ժամանակի խոստումներուն որ տակաւ կը միացնէ մարդոց սիրտերը եղբայրութեան ռսկի թելով, որուն երազը միշտ ներկայ է ու պայծառ իւրաքանչիւր սերունդի հոգիին մէջ եւ մտքին առջեւ: Այդ երազը չէ մենած եւ չի մեռնիր: Ան երբեմն փայլատակում մըն է երկնքէն մեզի, երբեմն լոյս մը՝ գիշերուան խորը, ժամ մը յաւիտեակականութիւնը յիշեցնող, խօսք մը՝ դժոխքները սարսուղ, ժպիտ մը՝ թշուառութիւնները ամոքող:

Յիսուսի Ծնունդը, մարդուն եւ Աստուծոյ երջանիկ հանդիպման, այսինքն կորսուած որդիին եւ հօր վերագիտին տօնն է, ռսկի ռակը երկնքի եւ երկրի: Մանուկը որ կը ծնի իրեն իրեն օրօրոց ընտրելու բովանդակ աշխարհը, մարմնացած սէրն է, երկիրը տաքցնող հոգին, որ կը բանայ երկնքի սիրտը եւ մարդուն արգանդը, սփանելի եւ նոր խորհուրդով մը:

Աշխարհը պէտք ունէր այս գիշեր մարմին առնող այդ Սուրբ Հոգիին, որ կրակի պիտի վերածէր մեր կաւը, պղտոր եւ գունատ մեր խորհուրդներուն պարզեւելու ստեղծումին սուրբ հըրաշքը: Հոգին որ չի գար մեզի այս աշխարհի ուժերէն, որ յաւերժական ժայթքն ու բխումն է լոյսի եւ կը բերէ հաւաստիքը, այլ-

եւս մարդուն տրուած, իր կեանքը աշխկերպելու, պայծառակերպելու աստուածայինին մէջ եւ գայն տանելու յաւերժին:

Ժողովուրդ Հայոց, դուն դարերով խաղաղութեան ծարաւն ու իդան եւ ունեցեր, ազատութեան տենչանքին չափ բուռն եւ երկրնքին չափ խոր: Քեզի պարտադրուած պայմաններու արգասիքը չէ միայն պատճառը այս ըզճաւորութեան, այլ որովհետեւ դուն կը հաւատաս թէ խաղաղութեան, սիրոյ եւ համերաշխութեան աշխարհի մէջ միայն կարելի է իրագործել Աստուծոյ թագաւորութիւնը եւ լեցնել մարդուն կարօտը: Խաղաղութեան ըզգացումը լոյծ, տարտամ եւ վերացական յագց մը չէ եղած քեզի համար, այլ ջիդերով զգալի, թանձրացեալ եւ մարմնացեալ հեւք մը, սլացք մը, քու ըզճանքի թափին մէջ երկնքի դուռները խորտակելու չափ:

Դուք գաւակներ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ի սփիւռս աշխարհի, որ կը հաւատաք Աստուծոյ Որդիի մարմնով երևնալուն, մեզի հետ միասին ձեր երկիւղած էութեան խորերէն անգամ մը եւս աղերսեցէք այս գիշեր ծնող սիրոյ եւ խաղաղութեան իշխանէն՝ որ փարատին մէզն ու մառախուղը, չքանան չարիքն ու յուսահատութիւնը, տարագրուին տագնապն ու տխրութիւնը աշխարհի երեսէն, եւ լինի խաղաղութիւն, սէր եւ արդարութիւն բոլոր ազգերուն, որոնց սուրբ երազը, երջանիկ այս ծնունդով, անգամ մը եւս կը հիւսուի այս սուրբ գիշերէն:

Ազօթեմք ի սրտէ, որ Բեթղեհէմի երկնքին վրայ յայտնուած աստղին լոյսովը լուսաւորուին աշխարհի ղեկավարներուն միտքերը, տեսնելու համար խաղաղութեան իրական համբան՝ որպէսզի կարելի ըլլայ սէրն ու արդարութիւնը հաստատել այս երկրի վրայ, Աստուծոյ փառքին եւ մարդկութեան բարիքին համար. ամէն: